

Weikop: Jeg skal ganske afholde mig fra at gentage mine udtalelser fra den behandling af lovforslaget, som fandt sted, da det første gang var til forhandling; her er jo tale om en genfremsættelse. Jeg skal derfor heller ikke tale om det, der ikke vedrører loven — det, som det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på, beskatningsforholdene. Siden lovforslaget første gang blev fremsat, har der i udvalget været forskellige overvejelser i gang, ligesom der i erhvervskredse har været drøftet forskellige af de forhold, som bl. a. det ærede medlem hr. Anker Lau pegede på — det er ikke noget nyt — og som vi, der har arbejdet med lovforslaget, kender så udmærket, bl. a. ansvarsbestemmelsen, bestemmelsen om, hvem der skal sidde i beværterbevillingsnævnene, eller spørgsmålet om retten til at føre navnet „hotel“.

Jeg forstår det således, at den højtærede minister ikke siden sidst, selv efter den drøftelse, der har fundet sted, har fundet anledning til her ved genfremsættelsen at foreslå ændringer i lovforslaget. Jeg synes ikke, der er noget at sige til, at den højtærede minister vil vente, indtil drøftelserne er tilendebragt, for at vi så eventuelt derefter kan komme frem til fornuftige ændringer. Derfor kan jeg kun sige, som jeg også sagde sidst, at vi, skønt vi har betæneligheder af forskellig art, for vort vedkommende tilsiger lovforslaget velvillig behandling; vi vil i udvalget fremkomme med vore indvendinger og bemærkninger, og det skal jeg ikke trætte den høje forsamling med i dette øjeblik.

Aage Fogh: Jeg har i og for sig ikke noget nyt at føje til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets behandling i fjor. Jeg har deltaget i udvalgsarbejdet og har her fået bestyret den opfattelse, at det ville være særdeles heldigt og formålstjenligt, om man, samtidig med at man ændrede beværterloven, også kunne ændre reglerne for spiritusbeskatningen. Det er mit bestemte indtryk, at en meget stor part af de vanskeligheder, vi møder i forbindelse med beværterloven, stammer fra den uensartede skat, vi har på spiritus, og da det samtidig er en kendsgerning, at den form, vi har for restaurationsskat, er meget lidt anvendelig og næsten umulig at kontrollere,

vil jeg meget henstille til den højtærede minister, at vi overvejer, om ikke det vil være praktisk at løse de to problemer samtidig.

Jeg gør opmærksom på, at restaurations-skatten har vist sig i praksis ikke at kunne holde. Desværre er det sådan — det må erkendes — at hvor toldvæsenet har foretaget en virkelig undersøgelse, har det i hvert tilfælde i enkelte byer været ude for, at alle restauratørerne er faldet ved undersøgelserne om overtrædelser. En lov af denne karakter synes jeg ikke man kan være bekendt at opretholde. Når man har en lov med så mange penge i, som restaurations-skatten giver, ca. 100 mill. kr., og den viser sig at være så vanskelig at kontrollere, synes jeg, man må gå til ændringer. Der kunne også gives mange eksempler på, at netop denne lovgivning har andre uheldige følger, smugdrikkeri, og hvad dertil hører.

Jeg vil derfor på det kraftigste henstille, at man under forhandlingerne om denne lov overvejer, om ikke en hel del af de problemer, vi her møder, naturligt kunne løses i forbindelse med en ændring af spiritusbeskatningen. Det, jeg her for mit vedkommende vil tilstræbe, er en skat ved kilden, således at vi kan undgå alt det andet posekiggeri og foranstaltninger, som alligevel ikke kan gennemføres i praksis.

Alvilda Larsen: Jeg har egentlig også den opfattelse, som er kommet til udtryk her igennem bemærkningerne fra det ærede medlem hr. Aage Fogh, at den virkelige baggrund for de ændringer til beværterloven, som vi behandler, er at finde i restaurationserhvervets vanskeligheder. Det er den særlige omsætningsskat, som er pålagt varer nydt på restaurant, som har ramt erhvervet meget hårdt. Den forringede købekraft i befolkningen viser sig selvsagt ikke mindst derved, at restaurationsbesøg og lignende sløjfes. Restauratørernes indsats for at overvinde deres vanskeligheder — det fremgår jo af kommissionsbetænkningen, at de har ført en meget hård kamp — er fuldt forståelig og berettiget. Så er spørgsmålet, om de ændringer i beværterloven, der behandles nu, virkelig vil betyde en hjælp til restauratørerhvervet. Det mener vi ikke de vil. Det er ikke foranstaltninger, som virkelig kan lette forholdene, hverken øjeblikkeligt eller på længere sigt.